Raad van State

200709114/1.
Datum uitspraak: 30 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/45872 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 21 december 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 december 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 december 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 december 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

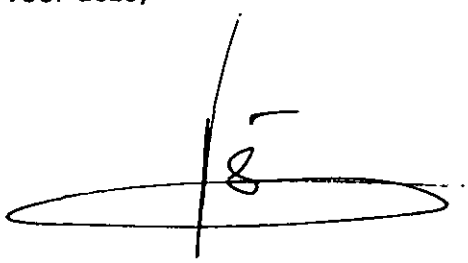
w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 januari 2008

347-550.
Verzonden: 30 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

POLITIE

• Hollands-Midden

Postadres Postbus 4240
2350CE LEIDERDORP

Regio Hollands-Midden
Korpsonderdeel 16 Vreemdelingenzaken
Behandeld door .....
Telefoon 0172 - 62 14 44
Fax 0172 - 62 14 39
V-nummer / Zaak ..... / Zaak - 08/12/2007
Datum 08/12/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

J.L.F. Kouzenhoven, ~~hoofd~~inspecteur van het regionaal politiekorps Hollands-Midden,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:
Voorna(a)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: Marokko
Nationaliteit(en)	: Marokkaanse
Geslacht	: mannelijk

IND lokatie:		
Dossiernr:		
Uiterlijk ontvangstdatum:		
Briefnr:		
IND ontvangst datum:	11 DEC. 2007	
Registratie in INDIS	naam mdw:	
	datum:	unit:
Invoer-controle	naam mdw:	
	datum:	unit:

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- Zich bedient van een of meerdere aliassen
- geen middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats	: Alphen a/d Rijn
Datum	: 08/12/2007

Tijd : 21:25 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de hoofdinspecteur,

.....

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/45872

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 21 december 2007

inzake

geboren op
nationaliteit Marokkaanse,
verblijvende te Zaandam in de penitentiaire inrichting (detentieboot),
eiser,
gemachtigde mr. J.R. Juriaans,

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde G.I. Ramsaroep.

Procesverloop
Op 8 december 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in bewaring gesteld.

Op 8 december 2007 is namens eiser tegen zijn inbewaringstelling beroep ingesteld. Voorts is om schadevergoeding verzocht.

De zaak is behandeld op de zitting van 17 december 2007, waar eiser is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen
1. De rechtbank beoordeelt thans of de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van vreemdelingenbewaring in overeenstemming is met de wet en bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is.

2. Namens eiser is - kort weergegeven - aangevoerd dat eiser ten onrechte in bewaring is gesteld, nu ten tijde van eisers aanhouding geen redelijk vermoeden van illegaal verblijf bestond. Eiser mocht niet worden gevraagd naar zijn identiteitspapieren. Voorts is betoogd dat, nu eiser een Italiaanse verblijfsvergunning had met uitloop van twee maanden, verweerder eiser in de gelegenheid had moeten stellen om naar Italië af te reizen.

Ook had eiser in de gelegenheid moeten worden gesteld om verlenging van zijn verblijfsvergunning aan te vragen en dat eisers inbewaringstelling daar nu aan in de weg staat.

3. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, zoals onder meer blijkt uit de uitspraken van 26 juli 2001, JV 2001/234 en 25 oktober 2001, JV 2001/329, vloeit voort dat de rechter in vreemdelingenzaken niet kan oordelen over het strafrechtelijk voortraject, nu het daarbij niet gaat om een bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheid. Slechts indien de onrechtmatigheid van dat voortraject door de strafrechter is vastgesteld, kan de vreemdelingenrechter zich gesteld zien voor de vraag naar de gevolgen daarvan voor de rechtmatigheid van de bewaring. Nu van een dergelijke situatie geen sprake is, zal de rechtbank het strafrechtelijk voortraject bij de toetsing van de rechtmatigheid van de vreemdelingenbewaring buiten boschouwing laten.

4. Verweerders gemachtigde heeft ter zitting aangegeven dat eiser eerder van 27 oktober 2006 tot 6 maart 2007 in vreemdelingenbewaring heeft gezeten. Blijkens de door verweerder ter zitting overgelegde uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 6 maart 2007 was ook in die periode sprake van een verlopen Italiaanse verblijfsvergunning. Die bewaring is vervolgens opgeheven vanwege onvoldoende voortvarend handelen door verweerder. Verweerders gemachtigde heeft voorts gesteld dat eisers huidige verblijfsvergunning voor Italië op 11 november 2007 is verlopen en dat hij daarvan geen verlenging heeft aangevraagd. De rechtbank volgt dit standpunt van verweerder temeer nu eiser zijn stelling dat hij ook na afloop van de geldigheidsduur van zijn vergunning nog rechtmatig verblijf in Nederland heeft, niet heeft onderbouwd. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder terecht de maatregel van bewaring aan eiser opgelegd.

5. De rechtbank is voorts van oordeel dat verweerder op goede gronden eiser krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting, in bewaring heeft gesteld. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat onweersproken is dat eiser

- geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft;
- niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 van het
- Vreemdelingenbesluit 2000;
- zich heeft bediend van een of meer aliassen;
- eerder niet rechtmatig in Nederland heeft verbleven;
- niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats;
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan.

Het voorgaande is voldoende grond ernstig te vermoeden dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

6. Uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat eiser op 10 december 2007 tweemaal is gehoord. Op 13 december 2007 is het dossier van eiser overgedragen aan de Dienst Terugkeer & Vertrek en is door de Vreemdelingenpolitie een kopie van eiser paspoort opgevraagd bij het Italiaanse consulaat. Door de regievoerder zal worden beoordeeld op welk land de verwijderingsactiviteiten zich zullen gaan richten. Indien eiser meent dat hij zo spoedig mogelijk terug dient te keren naar Italië, is het aan hem om zijn volle medewerking aan verweerder te verlenen teneinde zijn uitzetting zoveel mogelijk te bespoedigen.

7. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat vooralsnog niet gesteld kan worden dat geen reëel zicht op uitzetting bestaat of dat met onvoldoende voortvarendheid aan de uitzetting van eiser wordt gewerkt.

8. Ook overigens is de rechtbank van oordeel, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring niet in strijd is met de Vw 2000 en evenmin bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

9. Gelet op het voorgaande moet de vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 59 van de Vw 2000 rechtmatig worden geoordeeld en dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

10. Het namens eiser ingediende verzoek om schadevergoeding komt niet voor toewijzing in aanmerking, nu ingevolge artikel 106 van de Vw 2000 een dergelijk verzoek slechts kan worden toegewezen indien de rechtbank de opheffing van de bewaring beveelt, dan wel de vrijheidsontneming reeds voor de behandeling van het verzoek om opheffing van de maatregel wordt opgeheven, hetgeen in casu niet het geval is.

11. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

12. Beslist wordt als volgt.

Beslissing
De rechtbank,

- verklaart het beroep gericht tegen de bewaring ongegrond;
- wijst het verzoek om de Staat der Nederlanden te veroordelen tot schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. J.R. van Es-de Vries als rechter in tegenwoordigheid van W.G.M. de Boer als griffier en in het openbaar uitgesproken op 21 december 2007.

VOOR KOPIE KONFORM
De griffier van
de Rechtbank
sector bestuursrecht
te s-Hertogenbosch

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: 21 DEC. 2007

Janssen, Ohlenroth & Partners
Advocaten

mr. W.G.H. Janssen cand. not
mw. mr. E.A.E. Ohlenroth*
mr. E.J.W. Schuijlenburg
mr. J.C.A. van Tol
mr. Th.T.M. van Heinert
mr. J.R. Juriaans
mr. H. Kamphuis
* tevens VFAS-NMI mediator

office-manager:
mw. P.M. Jansen

Leiden
gebouw Herenveste
Herengracht 50
2312 LE Leiden
T (071) 514 81 81
F (071) 514 76 20

E info@advocatenkantoor.nl
I www.advocatenkantoor.nl

Afdeling bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

Telefaxfaxnummer is 070-365 13 80.

RAAD VAN STATE
27 DEC 2007
AAN:
BEHANDELD DOOR: PAR:

Leiden 27 december 2007

S/32-A

Geeft te kennen:

, appellant, nader te noemen in vreemdelingenbewaring verblijvende in het Huis van Bewaring te Zaandam, ten deze woonplaats kiezende te 2312 LE Leiden aan de Herengracht 50 ten kantore van mr. J.R. Juriaans, die door appellant bepaaldelijk is gevolmachtigd om namens hem het navolgende hoger beroep in te stellen.

is op grond van artikel 59 lid 1 sub a in vreemdelingenbewaring gesteld op 8 december 2007.

heeft tegen deze maatregel beroep ingesteld, welk beroep is behandeld op 17 december 2007.

komt in hoger beroep tegen de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, Sector Bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, zitting houdende te 's-Hertogenbosch van 21 december 2007, per post verzonden op 21 december 2007, met het kenmerk AWB 07/45872, waarvan hierbij een afschrift wordt overgelegd en waarbij zijn beroep ongegrond is verklaard.

komt aldus tijdig in hoger beroep van de bedoelde uitspraak.

voert de navolgende grieven aan.

kan zich niet verenigen met de volgende overweging.

"..dat de rechter in vreemdelingenzaken niet kan oordelen over het strafrechtelijk voortraject, nu het daarbij niet gaat om een bij of krachtens de VW 2000 toegekende bevoegdheid. Slechts indien de onrechtmatigheid van dat voortraject door de strafrechter is vastgesteld, kan de

JOP is een samenwerkingsverband van zelfstandig gevestigde advocaten.
Door ons wordt geen aansprakelijkheid aanvaard behoudens voor zover de door ons verplicht afgesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering in voorkomend geval aanspraak op een uitkering geeft. Voor onze algemene voorwaarden verwijzen wij naar onze website en deze worden u op aanvraag ter hand gesteld.

Janssen, Ohlenroth & Partners
Advocaten

vreemdelingenrechter zich gesteld zien voor de vraag naar de gevolgen daarvan voor de rechtmatigheid van de bewaring".

Toelichting

is van oordeel dat de rechtbank met boven aangehaalde overweging miskent dat in dit geval een strafrechter niet aan te pas zal komen. is door de politie aangezien voor een verdachte persoon die hij helemaal niet is geweest. De politie ambtenaar die hem heeft staande gehouden is afgegaan op te algemene persoonskenmerken. Tegen bestond geen redelijk vermoeden van een gepleegd strafbaar feit noch was er een redelijk vermoeden dat hij zich als vreemdeling zonder verblijfsvergunning toen aldaar bevond ten tijde van de staandehouding. Kort daarna is , na ontdekking van de fout, uit de strafrechtelijke ophouding ontslagen. Toen was inmiddels naar zijn identiteit onderzoek gedaan en is hij vervolgens aan de vreemdelingenpolitie overgedragen. De toets van de strafrechtelijke staandehouding en ophouding zal niet gedaan worden. In dit geval heeft niet de mogelijkheid, zoals die is voorgeschreven door artikel 5 lid 4 EVRM en artikel 15 lid 2 van de Grondwet om de rechtmatigheid van de staandehouding en ophouding te doen toetsen door een andere rechter dan de vreemdelingenkamer van de rechtbank Den Haag. De rechtbank heeft miskend dat in gevallen als deze een uitzondering behoort te worden gemaakt op de standaard praktijk opdat gehoor wordt gegeven aan de genoemde regels van hogere orde en van fundamentele betekenis voor de rechten van de mens.

stelt dat de strafrechtelijke vrijheidsbeneming onrechtmatig is geweest, dat de rechtbank, gelet op de bovenstaande gegevens, in dit geval het voortraject niet buiten beschouwing had mogen laten maar de toets had dienen aan te leggen en vervolgens, zoals hierboven aangegeven, tot de bevinding had dienen te komen dat de strafrechtelijke ophouding onrechtmatig is geweest en bijgevolg de maatregel van de vreemdelingenbewaring vitieert.

kan zich evenmin verenigen met de volgende overweging.

"Verweerders gemachtigde heeft voorts gesteld dat eisers huidige verblijfsvergunning voor Italië op 11 november 2007 is verlopen en dat hij daarvan geen verlenging heeft aangevraagd. De rechtbank volgt dit standpunt van verweerder temeer nu eiser zijn stelling dat hij ook na afloop van de geldigheidsduur van zijn vergunning nog rechtmatig verblijf in Nederland heeft, niet heeft onderbouwd."

Toelichting.

Ter zitting heeft aangevoerd dat hij tot 30 dagen na de vervaldatum van de vergunning de mogelijkheid heeft tot het aanvragen van verlenging van de vergunning. Dit argument is niet vreemd, aangezien het beleid van verweerder een dergelijke mogelijkheid kent met zelfs een ruime termijn van 6 maanden. De rechtbank had dan ook dienen te overwegen dat verweerder in de gelegenheid had dienen te stellen alsnog binnen redelijke termijn (d.i. binnen 30 dagen na de vervaldatum) een verzoek tot de verenging van zijn verblijfsvergunning bij de bevoegde Italiaanse overheid in te dienen.

Janssen, Ohlenroth & Partners
Advocaten

Ten onrechte heeft de rechtbank geen overweging geschonken aan de aanvoering van dat met een lichter middel kan worden volstaan.

Toelichting.

De overweging van de rechtbank dat geen vaste verblijfplaats heeft en dat hij niet beschikt over voldoende middelen van bestaan zijn feitelijk onjuist. In het Beroepschrift en ook ter zitting heeft aangevoerd dat hij een vast adres heeft te aan en dat hij beschikt over middelen van bestaan, verkregen uit arbeid en als bezitting in Italië. De overweging van de rechtbank dat onweersproken is gebleven hetgeen is aangevoerd onder alinea 5 van de uitspraak is in strijd met de verhandeling ter zitting. De overweging van de rechtbank dat voldoende grond is om ernstig te vermoeden dat zich aan zijn uitzetting zal onttrekken steunt niet op de bekende feiten en is overigens niet gemotiveerd. heeft ter zitting zelf verklaard dat hij graag zo spoedig mogelijk naar Italië terug wil om zijn verblijfrechten in orde te maken.

Gelet op het voorgaande kan de uitspraak dan ook niet in stand blijven

Redenen waarom zich wendt tot Uw Raad met het verzoek:
de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, Sector Bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, zitting houdende te 's-Hertogenbosch van 21 december 2007 te vernietigen en zelf rechtdoende het beroep alsnog gegrond te verklaren, voorts met toekenning van een schadevergoeding.

J.R. Juriaans, advocaat,
gevolmachtigde